Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE
JULIANE KOKOTT,
predstavljeni 3. marca 2016 [1]

Zadeva C-158/15

Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV
proti
Bestuur van de Nederlandse Emissieautoriteit

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Vrhovno upravno sodišče, Nizozemska))

„Okoljsko pravo — Direktiva 2003/87/ES — Sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov — Pojem naprave — Uredba (EU) št. 601/2012 — Spremljanje emisij toplogrednih plinov — Gorivo, izvoženo iz naprave“

I – Uvod

1. Sistem trgovanja s pravicami do emisije na podlagi Direktive 2003/87/ES [2] je eden od najpomembnejših instrumentov Unije v boju proti podnebnim spremembam. V tem sistemu morajo termoelektrarne na premog za izpuste CO_2 pri proizvodnji elektrike pridobiti pravice do emisij, tako imenovane pravice. Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na vprašanje, ali to vključuje tudi izpuste CO_2, ki nastajajo zaradi samosegrevanja premoga v lastnem skladišču termoelektrarne.

2. Upoštevanje teh emisij bi pomenilo, da je skladišče del termoelektrarne v smislu Direktive 2003/87. Pojem naprave ni omejen na to direktivo, temveč ga z enako opredelitvijo najdemo v veliko splošnejši Direktivi o industrijskih emisijah, [3] kjer je osrednjega pomena. Sodišče se bo v obravnavanem postopku prvič opredelilo glede tega pojma. Čeprav razlage izrazov določene direktive ni treba nujno uporabiti v primeru druge direktive, ima obravnavani primer kljub temu predhodni učinek.

3. Tudi če bi skladišče termoelektrarne šteli za njen del, spornih emisij ne bi bilo mogoče upoštevati, če bi se premog, ki se izgubi zaradi samosegrevanja, štel za gorivo, izvoženo iz naprave v smislu člena 27(2) Uredbe (EU) št. 601/2012. [4]

1 — Jezik izvirnika: nemščina.

2 — Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 631), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 421/2014 […] o spremembi Direktive 2003/87 […] zaradi izvajanja mednarodnega sporazuma o uporabi enotnega globalnega tržnega ukrepa za emisije iz mednarodnega letalstva do leta 2020 (UL 2014, L 129, str. 1).

3 — Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL 2010, L 334, str. 17).

4 — Uredba Evropske komisije z dne 21. junija 2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 2012, 181, str. 30).

II – Pravni okvir

A – *Direktiva 2003/87*

4. Področje uporabe Direktive 2003/87/ES je določeno v njenem členu 2(1):

„Ta direktiva se uporablja za emisije iz dejavnosti, naštetih v Prilogi I, in toplogredne pline, naštete v Prilogi II.“

5. Med opredelitvami iz člena 3 Direktive 2003/87 je treba izpostaviti te tri:

„V tej direktivi izraz:

[…]

(b) ‚emisije‘ pomeni izpust toplogrednih plinov v ozračje iz virov v napravi […];

[…]

(e) ‚naprava‘ pomeni nepremično tehnično enoto, kjer poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja;

[…]

(t) ‚zgorevanje‘ pomeni oksidacijo goriv ne glede na to, kako se toplota, električna ali mehanska energija, proizvedene s tem postopkom, uporabljajo in vse druge neposredno povezane dejavnosti, vključno s čiščenjem odpadnih plinov;

[…]“

6. Obveznost predaje pravic do emisije toplogrednih plinov je določena v členu 12(3) Direktive 2003/87:

„Države članice zagotovijo, da vsako leto do 30. aprila upravljavec vsake naprave preda število pravic, ki niso pravice izdane v skladu s Poglavjem II, ki je enako skupnim emisijam iz te naprave v predhodnem koledarskem letu, preverjenim v skladu s členom 15, in da se te pravice nato ukinejo.“

7. Zgorevanje goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW je ena od dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I k Direktivi 2003/87. V uvodu te priloge je podrobneje pojasnjeno, katere postopke je treba upoštevati pri zgorevanju:

„3. Ko se izračuna skupna nazivna vhodna toplotna moč neke naprave, da se odloči o njeni vključitvi v sistem Skupnosti, se sešteje nazivna vhodna toplotna moč vseh tehničnih enot, iz katerih je sestavljena naprava, v katerih izgorevajo goriva. Te enote so lahko med drugim vse vrste kotlov, gorilnikov, turbin, grelnikov, industrijskih peči, sežigalnic, žgalnih peči, peči, sušilnih naprav, motorjev, gorivnih celic, enot CLC (‚chemical looping combustion units‘), bakel in toplotnega ali katalitičnega naknadnega zgorevanja. Za namen tega izračuna se ne upoštevajo enote, ki imajo nazivno vhodno toplotno moč pod 3 MW, in enote, ki uporabljajo izključno biomaso. […]

[…]

5. Če je prag zmogljivosti katere koli dejavnosti iz te priloge v napravi presežen, se vse enote, v katerih izgorevajo goriva, razen enot za sežiganje nevarnih ali komunalnih odpadkov, vključijo v dovoljenje za emisije toplogrednih plinov.“

B – *Uredba št. 601/2012*

8. V skladu s členom 1 Uredbe št. 601/2012 ta uredba določa pravila za spremljanje emisij toplogrednih plinov in podatkov o dejavnostih v skladu z Direktivo 2003/87 ter poročanje o njih v obdobju trgovanja po sistemu za trgovanje z emisijami v Uniji, ki se začne 1. januarja 2013, in v naslednjih obdobjih trgovanja.

9. Na podlagi člena 5 Uredbe št. 601/2012 naj bi bilo spremljanje popolno:

„Spremljanje in poročanje je popolno ter zajema vse emisije iz proizvodnih postopkov in emisije iz izgorevanja goriv iz vseh virov emisij in tokov vira, ki spadajo med dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2003/87 in druge ustrezne dejavnosti, vključene v skladu s členom 24 navedene direktive, ter vse toplogredne pline, določene za navedene dejavnosti, brez dvojnega štetja.

Upravljavci in operaterji zrakoplovov uporabijo ustrezne ukrepe za preprečevanje morebitnih vrzeli podatkov v poročevalnem obdobju.“

10. Člen 20(1) Uredbe št. 601/2012 podrobneje določa meje za spremljanje s strani upravljavcev:

„Upravljavec določi meje za spremljanje za vsako napravo.

Znotraj teh meja upravljavec vključi vse ustrezne emisije toplogrednih plinov iz vseh virov emisij in tokov virov, ki spadajo pod dejavnosti, ki se izvajajo v napravi in so navedene v Prilogi I k Direktivi 2003/87, ter dejavnosti in toplogredne pline, ki jih vključi država članica v skladu s členom 24 Direktive 2003/87.

Upravljavec vključi tudi emisije iz rednega delovanja in nenormalnih dogodkov, vključno z zagonom in zaustavitvijo ter izrednimi razmerami v poročevalnem obdobju, razen emisij iz premičnih strojev, namenjenih za prevoz.“

11. Člen 21(1) Uredbe št. 601/2012 se nanaša na izbiro metodologije spremljanja:

„1. Za spremljanje emisij naprave upravljavec izbere uporabo metodologije na podlagi izračuna ali metodologije na podlagi meritev, in sicer glede na posebne določbe te uredbe.

Metodologijo na podlagi izračuna sestavlja določanje emisij iz tokov vira na podlagi podatkov o dejavnosti, pridobljenih s sistemi za merjenje in dodatnimi parametri iz laboratorijskih analiz ali privzetimi vrednostmi. Metodologija na podlagi izračuna se lahko izvaja s standardno metodologijo iz člena 24 ali metodologijo masne bilance iz člena 25.

[…]“

12. Člen 27 Uredbe št. 601/2012 določa, kako se izračunajo količine porabe naprave:

„1. Upravljavec določi podatke o dejavnosti toka vira na enega od naslednjih načinov:

(a) na podlagi stalnega merjenja pri postopku, ki povzroča emisije;

(b) na podlagi zbiranja merjenj količin, zagotovljenih ločeno, pri čemer se upoštevajo ustrezne spremembe zaloge.

2. Količina goriva ali materiala, predelanega v poročevalnem obdobju, se za namene odstavka 1(b) izračuna kot količina goriva ali materiala, kupljenega v poročevalnem obdobju, od katere se odšteje količina goriva ali materiala, izvoženega iz naprave, ter temu prišteje količina goriva ali materiala na zalogi na začetku poročevalnega obdobja, nato pa odšteje količina goriva ali materiala na zalogi na koncu poročevalnega obdobja.

[…]“

III – Dejansko stanje in predlog za sprejetje predhodne odločbe

13. Elektriciteits Produktiemaatschappij Zuid-Nederland EPZ NV (v nadaljevanju: EPZ) upravlja termoelektrarno na premog v pristanišču in industrijski coni Vlissingen-Oost v bližini Borsseleja v nizozemski provinci Zeeland. Termoelektrarna ima trenutno zmogljivost 406 MW in v povprečju porabi 2500 ton premoga na dan. Premog se dobavlja z ladjo v pristanišče na tistem območju. Dobavitelj je nakladalec OVET, ki ima sedež v bližini pristanišča. Družba OVET skladišči premog, ki je bil raztovorjen z ladje in je namenjen družbi EPZ, v dveh mobilnih zbiralnih lijakih in ju nato privede do deponij družbe EPZ, ki se običajno imenujejo premogovni park.

14. Center premogovnega parka je oddaljen približno 800 metrov od roba termoelektrarne na premog. Javna cesta loči zemljišče, na katerem je termoelektrarna, od deponije. Premog se s prekladalnimi stroji iz deponije naklada na transportni trak. Ta transportni trak teče prek javne ceste do termoelektrarne na premog. Tam se premog zmelje in nato pošlje v sežigalnico.

15. Družba EPZ lahko v premogovnem parku shrani približno dva ladijska tovora. Premog se na deponiji hrani od pol do enega leta, preden se sežge v termoelektrarni.

16. Za družbo EPZ se uporablja sistem trgovanja z emisijami, zaradi česar mora predati pravice do emisije toplogrednih plinov. Količina potrebnih pravic se določa na podlagi dobavljene količine premoga. Vendar EPZ predlaga, naj se ta količina zmanjša za določen odstotek.

17. Pri tem je sporno zgolj, ali je zmanjšanje upravičeno zaradi samosegrevanja premoga. Pod tem pojmom se razume, da se del premoga med skladiščenjem v premogovnem parku z zgorevanjem zaradi samosegrevanja izgubi. Kisik iz zraka iz prostora med premogom reagira s premogom in ustvari toploto, s čimer se del premoga izgubi. Ta proces sicer povzroči emisijo CO_2, vendar ne v termoelektrarni na premog.

18. Nizozemski Raad van State zato naproša Sodišče Evropske unije, da v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe odgovori na ti vprašanji:

„1. Ali dejansko stanje, kot je obravnavano, kjer se premog skladišči v premogovnem parku, v katerem pride do emisij CO_2 zaradi samosegrevanja, je center premogovnega parka oddaljen približno 800 metrov od roba termoelektrarne na premog, sta obe zemljišči ločeni z javno cesto in se premog v termoelektrarno prevaža iz skladišča na transportnem traku, ki teče čez cesto, spada pod pojem „naprava“ v smislu člena 3(e) Direktive 2003/87?

2. Ali je z „gorivom, izvoženim iz naprave“ iz člena 27(2) Uredbe št. 601/2012 mišljeno dejansko stanje, kot je obravnavano, kjer se premog z zgorevanjem zaradi samosegrevanja izgubi med skladiščenjem v premogovnem parku?“

19. EPZ, Kraljevina Nizozemska in Komisija so predložili pisna stališča. Ker se je Sodišče na tej podlagi štelo za dovolj obveščeno, se na podlagi člena 76(2) Poslovnika obravnava ni opravila.

IV – Presoja

20. Na podlagi člena 12(3) Direktive 2003/87 vsako leto do 30. aprila upravljavec vsake naprave preda število pravic, ki je enako skupnim emisijam iz te naprave v predhodnem koledarskem letu, preverjenim v skladu s členom 15. V postopku v glavni stvari sicer še ne gre za predajo pravic, temveč zgolj za preverjanje na podlagi člena 15, vendar je rezultat tega preverjanja pomemben za količino potrebnih pravic.

21. S tem predlogom za sprejetje prehodne odločbe želi Raad van State razjasniti, ali je treba za emisije CO_2 zaradi samosegrevanja pri skladiščenju premoga v skladišču termoelektrarne na premog pridobiti pravice do emisij. Vprašanji se nanašata na to, ali skladišče v sistemu Direktive 2003/87 spada pod pojem termoelektrarne (k temu pod A) in ali se morda gorivo, ki se izgubi zaradi samosegrevanja, ne upošteva, ker je „izvoženo iz naprave“ (k temu pod B).

A – *Pojem naprave*

22. Naprava na podlagi člena 3(e) Direktive 2003/87 pomeni nepremično tehnično enoto, kjer poteka ena dejavnost ali več njih, ki so navedene v Prilogi I, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja.

23. Zgorevanje goriv v napravah s skupno nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW je navedeno v Prilogi I k Direktivi 2003/87. Termoelektrarna EPZ z zmogljivostjo 406 MW je zato vključena v sistem Direktive.

24. EPZ sicer poudarja, da skladiščenje premoga ni dejavnost, navedena v Prilogi I k Direktivi 2003/87. Vendar bi bilo lahko skladišče premoga del termoelektrarne.

1. Opredelitev naprave

25. Za opredelitev naprave iz člena 3(e) Direktive 2003/87 so značilni štirje elementi. Ta člen govori prvič o nepremični tehnični enoti, kjer poteka ena dejavnost ali več njih, ki so navedene v Prilogi I, drugič o katerih koli z njimi neposredno povezanih dejavnostih, ki so, tretjič, tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in ki bi, četrtič, lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja.

26. Med jezikovnimi različicami obstajajo razlike glede vprašanja, ali se z glavno dejavnostjo neposredno povezane dejavnosti izvajajo znotraj tehnične enote ali tudi zunaj nje.[5] Vendar so te razlike manjše, kot se zdi na prvi pogled.

27. Pojem „tehnične enote“ namreč ni opredeljen, zaradi česar se lahko razlaga prilagodljivo. Posledično so zato odločilni preostali elementi opredelitve, torej neposredna povezanost druge dejavnosti z dejavnostjo iz Priloge, tehnična povezanost obeh dejavnosti in vplivi na okolje.

28. Navedeni elementi opredelitve naprave se ne smejo razlagati ozko, ker bi sicer lahko bile določene emisije toplogrednih plinov izvzete iz naprave in s tem iz sistema Direktive 2003/87.

5 — Komisija, Guidance on Interpretation of „Installation“ and „Operator“ for the Purposes of the IPPC Directive, Version 1, april 2007, str. 1.

29. Skladiščenje premoga na mestu, kjer stoji termoelektrarna, ob upoštevanju njegovega poznejšega sežiga v termoelektrarni, sicer ni navedeno v Prilogi I k Direktivi 2003/87, vendar že iz opredelitve naprave izhaja, da se v napravi lahko izvajajo tudi druge dejavnosti, če so le neposredno povezane z glavno dejavnostjo, tukaj s sežigom. V primeru spornega skladiščenja premoga je takšna neposredna povezanost podana, saj je skladiščeno gorivo nujno potrebno za obratovanje peči termoelektrarne.

30. Ta neposredna povezanost se odraža v tehnični povezavi. Takšna povezava se domneva, če se sporna dejavnost z glavno dejavnostjo, za katero se uporablja Direktiva 2003/87, povezuje v skupni tehnični proces. To je v sporu o glavni stvari podano že zaradi transportnega traku do termoelektrarne. Dejstvo, da sta oba dela naprave ločena s cesto in določeno oddaljenostjo, je sekundarnega pomena.

31. Končno emisije CO_2 zaradi samosegrevanja kažejo na to, da lahko skladiščenje vpliva na emisije in onesnaževanje okolja. Nadaljnjih vplivov odprtega skladiščenja premoga na okolje, na primer v obliki finih delcev, ni mogoče izključiti.

32. Glede na navedeno je skladišče premoga, kakršno je v postopku v glavni stvari, del termoelektrarne.

2. Posebne opredelitve naprave

33. Navedeno ugotovitev potrjujejo nekoliko bolj posebne opredelitve obratov na področju sežiga odpadkov v skladu s členom 42(1) Direktive o industrijskih emisijah in členom 3, točka 8, tako imenovane Direktive Seveso-III o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi.[6]

34. Pri sežigalnicah odpadkov je skladiščenje odpadkov, torej goriva, izrecno opredeljeno kot del tega obrata. Tudi na podlagi Direktive Seveso-III obrat vključuje skladišča, potrebna za njegovo delovanje.

35. Sicer navedeni opredelitvi primarno upoštevata posebne cilje navedenih direktiv, vendar tako kot opredelitev iz Direktive 2003/87 želita v večji meri upoštevati vplive na okolje. S tega vidika navedeni posebni opredelitvi potrjujeta, da obrati praviloma vključujejo tudi potrebno skladiščenje.

36. Pri tem je posebej pomembna opredelitev na področju sežiga odpadkov, ki se nanaša na sežigalnice, in ker je termoelektrarna tudi sežigalnica. Ta opredelitev potrjuje, da imajo sežigalnice praviloma skladišče goriva.

3. Cilji Direktive 2003/87

37. Vendar EPZ zastopa stališče, da je ob upoštevanju ciljev Direktive 2003/87 pojem naprave treba razlagati ožje. EPZ v tej zvezi zlasti poudarja, da upravljavec skladišča premoga emisij zaradi samosegrevanja ne more nadzorovati ali preprečiti.

38. To stališče izhaja iz tega, da naj bi tržni mehanizem trgovanja s pravicami do emisij upravljavce spodbujal k temu, da emisije CO_2, ki nastajajo pri izvajanju njihovih dejavnosti, kolikor je mogoče omejijo.

39. Tudi če bi izhajali iz tega, da upravljavec skladišča premoga samosegrevanja dejansko ne more preprečiti, EPZ spregleda, da je v tržnem mehanizmu tudi predvideno, da se v določenih okoliščinah nekatere dejavnosti v celoti opustijo, če zaradi stroškov emisij, ki jih ni mogoče preprečiti, niso več konkurenčne.

6 — Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 (UL 2012, L 197, str. 1).

40. Iz navedenega izhaja, da cilji Direktive 2003/87 prav tako govorijo v prid vključitvi skladišča premoga v termoelektrarno.

4. Uredba št. 601/2012

41. Čeprav Uredba št. 601/2012 na vprašanje glede vključitve emisij skladišča na prvi pogled ne podaja jasnega odgovora, jih ne postavlja pod vprašaj.

42. Možnost neupoštevanja skladišča odpira člen 20 Uredbe. V skladu z navedenim členom upravljavec določi meje za spremljanje za vsako napravo. Vendar te določbe ni mogoče razumeti tako, da lahko upravljavec termoelektrarne na premog pripadajoče skladišče izvzame in posledično ne upošteva.

43. Pooblastilo za določanje mej se namreč ne nanaša na napravo kot takšno, temveč zgolj na njeno spremljanje. Določitev mej za spremljanje, ki določenih emisij naprave ne upoštevajo, bi bila v nasprotju z namenom spremljanja. Na podlagi člena 5 Uredbe je namreč spremljanje popolno ter zajema vse emisije iz proizvodnih postopkov in emisije iz izgorevanja goriv iz vseh virov emisij in tokov vira, ki spadajo med dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2003/87. Samosegrevanje premoga v skladišču je prav tako vir emisije v povezavi z dejavnostjo termoelektrarne, zaradi česar mora biti zajeto s spremljanjem.

5. Druge organizacijske oblike skladiščenja

44. EPZ v tej zvezi naproša za razjasnitev, ali bi morda drugačna organizacija skladiščenja izključila njegovo povezanost s termoelektrarno. Za odgovor na predlog za sprejetje prehodne odločbe sicer ta razjasnitev ni nujna, vendar bi se lahko tako pospešila dokončna rešitev spora med EPZ in pristojnimi nizozemskimi organi glede upoštevanja skladišča. Zato naj se Sodišče glede tega opredeli.

45. Pogoj *tehnične* povezanosti kaže, da ni pomembna gospodarska organiziranost dejavnosti, na primer, ali jo izvaja drug upravljavec (outsourcing). Veliko pomembnejša je njena integriranost v tehnični proces z glavno dejavnostjo, zaradi česar se uporablja Direktiva 2003/87.

46. V skladu z navedenim je zakonodajalec v šesti uvodni izjavi in členih 4(3) in 5(2) Direktive o industrijskih emisijah, ki uporablja skoraj enako opredelitev pojma obrata, upošteval možnost različnih upravljavcev, ki upravljajo različne dele obrata.

47. To potrjujejo tudi posebne opredelitve obratov na področju sežiga odpadkov in o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi. Te opredelitve potrjujejo, da obratov ni mogoče opazovati ločeno, saj praviloma zajemajo tehnični proces, ki ga je treba presojati kot celoto.

48. Posledično izbira tehničnega sredstva za povezavo delov naprav ni odločilna, če so ti deli v napravi povezani v tehnični proces. Uporabljen transportni trak zato pomeni zgolj primer takšne tehnične povezanosti. Druge manj integrirane povezave, na primer tovornjaki, so prav tako možni.

49. Oddaljenost skladišča goriva od kraja sežiga se lahko pri presoji takšnega tehničnega procesa upošteva zgolj kot indic. Bolj ko sta oddaljena drug od drugega, manjša je verjetnost, da gre za neposredno povezan tehnični proces. Vmesno skladišče, ki se ga upravlja izključno za namene oskrbe določene termoelektrarne, pa je treba tudi v primeru večje razdalje še vedno šteti za del termoelektrarne.

50. Podobno mora veljati v primeru oskrbe drugih odjemalcev iz istega skladišča. To bi lahko bil indic za to, da skladišče ni del termoelektrarne. Dokler je glavni namen skladišča oskrba termoelektrarne, je mogoče izhajati iz domneve obstoja enotne naprave. V prid navedenemu govori tudi člen 27(2) Uredbe št. 601/2012, ki bo predstavljen v nadaljevanju. Iz navedenega člena očitno izhaja, da se lahko iz ene naprave gorivo dobavlja drugim odjemalcem.

51. Iz navedenega sledi, da skladišča od naprave ni mogoče razmejiti z drugimi organizacijskimi oblikami. Podjetje bi moralo skladiščenje premoga strukturno ločiti od termoelektrarne v takšni meri, da bi izključilo tehnično povezanost s termoelektrarno.

6. Odgovor na prvo vprašanje

52. Na prvo vprašanje je zato treba odgovoriti, da sta termoelektrarna na premog in skladišče za premog za njeno oskrbo, v katerem pride do emisij CO_2 zaradi samosegrevanja, del iste naprave v smislu člena 3(e) Direktive 2003/87, če sta medsebojno povezana kot del skupnega tehničnega procesa za upravljanje termoelektrarne.

B – *Izvoz iz naprave*

53. Z drugim vprašanjem želi Raad van State razjasniti, ali se premog, ki zgori zaradi samosegrevanja, ne upošteva pri izračunu emisij, ker je bil izvožen iz naprave.

54. To vprašanje temelji na postopku za izračun emisij iz člena 27(2) Uredbe št. 601/2012. V skladu z navedeno določbo se predelana količina goriva ali materiala, izračuna kot količina goriva ali materiala, kupljenega v poročevalnem obdobju, od katere se odšteje količina goriva ali materiala, izvoženega iz naprave, ter temu prišteje količina goriva ali materiala na zalogi na začetku poročevalnega obdobja, nato pa odšteje količina goriva ali materiala na zalogi na koncu poročevalnega obdobja.

55. Na podlagi smernic Komisije količina, ki je izvožena iz naprave, pomeni uporabo za druge naprave ali dele naprav, za katere se ne uporablja Direktiva 2003/87.[7] Izvoz iz naprave je tako podan, če je bilo gorivo dejansko dobavljeno drugim napravam, ali če se je uporabilo za dele obratov, za katere se sistem dejansko ne uporablja.

56. Vendar EPZ zastopa stališče, da je tudi gorivo, ki je bilo izgubljeno zaradi samosegrevanja, izvoženo iz naprave. Pri tem izhaja iz stališča, da se Direktiva 2003/87 ne uporablja za skladišče kot takšno.

57. Vendar ta razmislek samo potrjuje, da je treba razlago pojma naprave popraviti z vidika skladišča. Zaradi že predstavljenih razlogov pa je skladišče del termoelektrarne. Zaradi tega ga ni mogoče izvzeti iz naprave v okviru uporabe pravil o spremljanju emisij iz naprav.

58. Glede na navedeno lahko ugotovimo, da premog, ki se izgubi zaradi samosegrevanja, ni izvožen iz naprave, temveč znotraj naprave oksidira, torej se sežge v smislu člena 3(t) Direktive 2003/87. Samosegrevanje je posledica skladiščenja goriva za namene sežiga v termoelektrarni, zaradi česar je povezano z glavnim namenom naprave, ki utemeljuje njegovo vključitev v sistem Direktive 2003/87.

59. Vsakršna drugačna razlaga člena 27(2) Uredbe št. 601/2012 bi bila sicer tudi v nasprotju s ciljem člena 5 te uredbe, v skladu s katerim je treba zagotoviti popolno spremljanje vseh virov emisij naprave.

7 — „The Monitoring and Reporting Regulation – General guidance for installations. MRR Guidance document no. 1“ Evropske komisije z dne 16. julija 2012, str. 60.

V – Predlog

60. Sodišču zato predlagam, naj odloči:

1. Termoelektrarna na premog in skladišče za premog za njeno oskrbo, v katerem pride do emisij CO_2 zaradi samosegrevanja, sta del iste naprave v smislu člena 3(e) Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti, če sta medsebojno povezana kot del skupnega tehničnega procesa za upravljanje termoelektrarne.

2. Premoga, ki se med skladiščenjem v skladišču termoelektrarne izgubi zaradi samosegrevanja, ni mogoče šteti za „gorivo, izvoženo iz naprave“ v smislu člena 27(2) Uredbe (EU) št. 601/2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87.